

12/12/2016

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ

ಶಿಂಶಾಂತಿ

ಬಾಪ್ರಾದಾದಾ

ಮುಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ಇದು ಸುಂದರ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಪತಿತ ಭಾರತವನ್ನು ಹಾವನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಯಾವ ಸೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಸೂಚನೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಹಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಬರುವುದೇ ಪತಿತಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಂತ್ಯ ಮಾಡಲು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿನಾಶದ ನಾಕ್ಷತ್ರಾರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಈಗ ನಿಮಗೆ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯಕ್ತವು ಸನ್ನುಖದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಗೀತೆ: ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಡೆದ ನಾನು.....

ಶಿಂಶಾಂತಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಆತ್ಮಕಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಆತ್ಮಕತಂದೆಯ ಗುಡ್ಡಮಾನಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಹಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ತಂದೆಯು ಬರುವುದೇ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು. ಇದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೂ ತಂದೆಯು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಯಾವುದೇ ತಿಧಿ-ತಾರಿಖು ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ 12 ಗಂಬೆಯಾದ ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾಗಿರಬಹುದು ಆಗ ತಂದೆಯು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿರುವರು. ಅಂದರೆ ಇದು ಬೇಳಕ್ಕಿನ ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಿಧಿ-ತಾರಿಖನ್ನು ತಿಂಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ದಿನ, ನರಕವನ್ನು ಸ್ವೇಗಂವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಥವಾ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹಾವನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಅಧಂವಾಗುತ್ತದೆ- ತಂದೆಯು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶಿವರಾತ್ರಿಯೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಅವರು ಬರುವುದೇ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಜನ್ಮಪತ್ರಿಕೆಯಿದೆಯೇ? ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಗೂ ತಿಧಿ-ತಾರಿಖು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಹಕೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಹಳದೂರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನ ಜನ್ಮವು ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು? ಸಂಪತ್ತರ, ತಿಧಿ-ತಾರಿಖು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆಯು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳು ಶಿವತಂದೆಯ ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರೇ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಶಿವಜಯಂತಿಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಶಿವಜಯಂತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು ಹಕೆಂದರೆ ಅವರು ಎಂದೂ ಮರಣಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸುಷ್ಯರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಎಂದೂ ಮರಣಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಜಯಂತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಹೇಳುವುದೂ ಸರಿಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶಿವತಂದೆಯೇ ತಿಂಗಸುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಶಿವೋಹಂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಿಂಗಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಾನು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೇನೆ? ಬಂದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ಶಿವತಂದೆಯೇ ತಿಂಗಸುತ್ತಾರೆ- ಈಗ ಅಧಂಕಲ್ಪದ ರಾತ್ರಿಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ದಿನವು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗೀತಾಭಾಗವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೃತ್ಯುವಿನ ಜರುಗಾಳಯೂ ಸನ್ನುಖದಲ್ಲಿದೆ. ಪತಿತಪ್ರಪಂಚವೂ ಆಗಿದೆ, ಕಲಾಯುಗದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಷ್ಟಗಳು ಮುಂದೆಸಿಂತಿವೆ. ಇದು ಅದೇ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವೆಂದು ತಿಂಗಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಕೋಳಗಳ ಮೂಲಕ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನೂ ಬಂದಿರುವರು. ಅವರು ಬರುವುದೇ ಕಲಾಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೊದಲ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸುರಿಗೆ 44 ಶರೀರಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರೂಪವು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಈಗ ಕೃಷ್ಣನ ಗಾಯನ, ಪೂಜೆ ಇದೆ ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಅದೇ ಆಕ್ಷರೇಣ್ಯ ರೂಪವು ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಹೋಲಿಯಾ ತೆಗೆಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹಾಗೆಯೇ ಮಣಿಸಿಂದ ಅಥವಾ ಕಾಗದದಿಂದ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಿವರವಾದ ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಿಂವು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗಲೇ ನೋಡಬಲ್ಲರಿ. ಭಾವಜಿತುವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೀರಾ ಕೃಷ್ಣನೊಂದಿಗೆ ನತೆನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಹಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಶಿರೋಮಣಿಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಿಂದಿದೆ, ಅಲ್ಲ ವಿಕಾರವಂತೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಬಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪತಿತರಂತೂ ಕೃಷ್ಣನೊತೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೀರಾ ಪಾವನವಾಗಿದ್ದಳು ಆದ್ದರಿಂದ ಮೀರಾಳ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ

ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಅವಳ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಕ್ಷಣಭಂಗುರ ಭಾವನೆಯು ಈಡೆರಿತು, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯತೆಂದರೆ ಯಾವ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನಾಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ದೇವತೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಅವರ ಮನೋಕಾಮನೆಯು ಈಡೆರುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವೂ ಸಹ ತ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಒಂದುತ್ತಾ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಟಿಯಲ್ಲ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಕಾಶಿಯಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಬಾಲಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಇದರಿಂದ ಶಿವಪುರಿ ಅಥಾತ್ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನೇ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಟಿದಾತ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿದ್ವಾಗಿ ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಟಿಯತ್ತು, ಜೀವನ ಬಂಧನವಿರಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ವಾರೆ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಇಷ್ಟ್ವಾ ಇರಲಾಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಖಳದೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿದ್ದರು? ಇದೂ ಸಹ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅಥವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಈ ಪತಿತಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾಲಯುಗವು ಇನ್ನೂ 40 ನಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ಕಾಲಯುಗದ ಅಂತ್ಯವಾಗಲದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ವಾರೆ. ಅವರ ಜನ್ಮವು ಇಲ್ಲಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಸೂಚನೆ ನಿಂದುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಶದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದ್ವಾರೆ. ಅಜುಂನಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯತೆಂದು ಹೋರಿಸಿದ್ವಾರಲ್ಲವೇ. ನಿಂದು ಮುಕ್ತಿಭಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ವಾರೆ. ಎಷ್ಟೇಷ್ಟು ಸಮೀಪ ಬರುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮನೆಯ ಸಮೀಪ ತಲುಪುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ. ನಿಮಗೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಸಂತರ ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಟಿಯಲ್ಲ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಪ್ರತಿ 5000 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಭವಿಷ್ಯ ಹೋಸಪ್ತಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಫನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಫನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ. ಅವರು ಶೂದ್ರರು, ನಿಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಇವರು ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ವಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸಂಗಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸುಂದರ ಸಂಗಮಯುಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲಂದ ಪತಿತ ಭಾರತವು ಪಾವನವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಿದ್ವಾರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಈಗ ನಿಮ್ಮ 44 ಜನ್ಮಗಳು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು, ನಿಂದಿಗೆ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಒಬ್ಬರೂ ಪಾವನರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಜಾರಿಗಳಾಗಿದ್ವಾರೆ, ವಿಕಾರದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದು ಶ್ರೀಷ್ಠ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಂತರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಚೈಶ್ವ ಶೂದ್ರರಾದಿರಿ. ಈಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತೆ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ ಬಂದು ಪ್ರಜಾಹಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯು ಸಾಫನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದರ ಸಾಫನೆ? ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಸಾಫನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದಿಲ್ಲ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಲು, ದೈವಿಗಳಿಗನಿಂತು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಇದಂತೂ ನಿಂದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಯಾವುದೇ ವಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅನುಮತಿ ನಿಂದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುಬಾರಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ರಸಾತಳದಲ್ಲ ಹೋರಬುಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಜಂಡಾಲ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಮುಂದೆ ಪತಿತರೂ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯು ಏನಾದರೂ ಕರೆತಂದರೂ ಅವರಮೇಲೆ ಬಹಳದೊಡ್ಡ ದೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಜಂಡಾಲರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಪಾವನರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಬರಲು ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲ. ಬಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಸಭಿಯಲ್ಲ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕರೆತಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡಪೆಟ್ಟು ಇಂಳುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ- ಬೇಹದಿನ ತಂದೆಯು ಬಳ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಂತಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದಷ್ಟು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾನ್ಯತೆಯಿದೆ! ಈಗ ನಿಂದು ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಸುತ್ತೀರಿ ಆದರೂ ಸಹ ಅವರು ನಮಗೆ ವಿಷವೇ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಬಲೆಯರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಅತ್ಯಾಜಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಂತೂ ಇಲ್ಲ, ಇದಂತೂ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ, ಭಗವಂತನ ಬದಲು ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ವಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಭಕ್ತಿಯ ನಂತರ ಭಗವಂತನು ಫಲ ಕೊಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಷ್ಪಲವಾಯತ್ತಲ್ಲವೆ. ಆದರೆ ಪನನ್ನೂ ತಿಳದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಾರತವೇ ಸಮೀಕ್ಷಾನವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪತಿತರಾದರಲ್ಲವೆ ಆದರೆ ನಿಂತು ನರಕವಾಸಿ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಯಾವಾಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಆಗ ಸ್ವರ್ಗವಿತ್ತು, ಈಗ ಬುದ್ಧಿಹೀಗಳನರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಂಗಾಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿದ್ವಾಗಿ ಭಾರತವು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು! ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿಶ್ವಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಯೂ ಅಸುರರಿದ್ದರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸದ್ಗತಿಗಾಗಿ ಇರುವುದಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದಾಗಲೇ ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಬೀಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸದ್ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆತ್ಮಸಿಗೆ ಅವಿನಾಶಿ ಹಾತ್ತವು ದೊರೆತಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಶಾಂತಿಧಾಮದಿಂದ ಈ ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾತ್ತವನ್ನಾಳಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮವೂ ಅವಿನಾಶಿ, ನಾಟಕವೂ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿ, ಹಾತ್ತಧಾರಿಯಾಗಿದೆ, ಪರಮಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. 84 ಜನ್ಮಗಳಿಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರಂತೂ 84 ಲಕ್ಷ ಜನ್ಮಗಳಿಂದು ಹೇಳಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಲ್ಲು-ಮುಳ್ಳನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿಜಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ನಿಂದನೆಯಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣನು ಬಂದು ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿ ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸುಖ-ದುಃಖದ ಆಂತರಿಕವಾಗಿದೆ. ಮುಳ್ಳನ ಕಾಡಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮುಳ್ಳಗಳನ್ನು ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮುಳ್ಳ ಕಾಮವಿಕಾರವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರು ಹಾವನರಾಗುವರೋ ಅವರೇ ಹಾವನಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೆಕರಾಗುವರು. ತಂದೆಯು ಸಹಜ ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಯತಮನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಯತಮನಿಗೆ ಶ್ರೀಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದೀವೆ. ಅವರು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಕ್ತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ನಿಂತು ಪತಿತರು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಆಗ ತುಕ್ಕಣಬ್ಬಹೋಗುವುದು.

ಆರ್ಥಾನುಸಾರ ಸಮಯವು ಬಂದಾಗಲೇ ನಾನು ನಿಂತು ಮುಕ್ತಿನ್ನು ಹಾವನ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಅದೇ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಂತಿಮಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಅಮರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ರಾಮರಾಜ್ಯವಿಯತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಾತ್ಮರಿಯತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲ ಹಾಪಾತ್ಮರಿದ್ದಾರೆ, ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಒಂದುನೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರುವಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇದೊಂದೇ ಅಂತಿಮಜನ್ಮವು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಂದಿಯವರೆಯಲ್ಲಿ 84 ಜನ್ಮಗಳು ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಹಳ್ಳತ್ತಾ-ಕುಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಈ ಸಾಧುಗಳ ಉದ್ದಾರ ಮಾಡಲು ನಾನೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಬುದ್ಧಿಯ ಮನುಷ್ಯರು ಹನನ್ನು ಕೇಳುವರೋ ಅದನ್ನೇ ಸತ್ಯ, ಸತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ್ರಾಧಾಳಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಥ್ರಾಧಾರೆಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗೊಂಬಿಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜರಿತ್ತೆಯನ್ನೇ ತಿಳದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಇದೆಲ್ಲದರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಜಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಂತೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೋಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಾಗಿಯೂ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂತಲೂ ಕೀಳಾದರು. ತಾವು ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲ.... ಎಂದು ದೇವತೆಗಳ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ಅಲ್ಲವೆ ಆದರೆ ಇದು ಮುಳ್ಳನ ಕಾಡಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಳ್ಳಗಳಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಪರಿಜಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಮುಕ್ತಿಗೆ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಈ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಮುಕ್ತಿ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಬಾಹುಬಲದಿಂದ ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕನಾಗಿತ್ತು ಅದು ಈಗ ಕಂಗಾಲಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಜಟ್ಟಿದೆ- ಹೋರಂತೆ ಬೋಂಡನ್ನೂ ನೋಂಡುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಜಾಹಿತ ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರೆಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆದರೂ ಇದೊಂದು ಈಶ್ವರಿಯ ಪರಿವಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಇ.ಕ.,ಗಳದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ್ರಾಧಾರೆಯ ಮಾತಂತೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಇದು ಈಶ್ವರಿಯ ಮನೆಯಾಗಿದೆ, ಇದೂ ಸಹ ಯಾವುದೋ ಬಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅರೆ! ಇದು ಪರಿವಾರವಲ್ಲವೆ. ಕುಮಾರ-

ಕುಮಾರಿಯರು..... ಇದು ಮನೆಯಾಯತ್ವಲ್ಲವೆ. ಇಷ್ಟೆಂದು ಪ್ರದರ್ಶನಿಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿರಿ, ತಿಂಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿರಿ ಆದರೂ ಸಹ ತಿಂಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿರಿ. ಯಾವಾಗೆ 7 ದಿನಗಳ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂದಿದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಹರುವಕಲೆಯಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳುತ್ತಾ-ಹುಳುತ್ತಾ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ಕಳಿಗಳನ್ನು ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- "ನಾನು" ಎಂಬುದರ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಸದಾ ಮುಳುಗಿರುವಂತಹ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿ, ಸೇವಾಧಾರಿ ಭವ

ಸೇವಾಧಾರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಸಫಲತೆಯ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ಆಗ ಮಾಡಬಹುದು, ಯಾವಾಗ "ನಾನು" ಎಂಬುದರ ತ್ಯಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು- ಈ ಸೇವಾಭಾವದ ತ್ಯಾಗವಿರಲ. ನಾನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ನಾನು ಮಾಡುವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಾಡಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. "ನಾನು" ಎಂಬುದು ಬಾಬಾರವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಅನೇವಾಗಿಜಡಲ- ಇವರಿಗೆ ಸದಾ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಮುಳುಗಿರುವಂತಹ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿ ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿಸುವವರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲ "ನಾನು" ಎನ್ನಪುದು ಮಿಕ್ಕ ಆಗುವುದು ಅಥಾಂತ ಮೋಹತಾಜ್ ಆಗುವುದು. ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿಯಲ್ಲ ಈ ಸಂಸ್ಥಾರವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳು:- ವ್ಯಾಘರವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಸೇವೆಯ ಅವಕಾಶವು ಮುಂದೆಬಿರುತ್ತದೆ.